

**Judicium Grave à Domo Dei, Omnibus Templorum,
Processionum, Et Qvorumvis Sacrorum, Dum Irreverenter
& Impie Divinis assistunt, Dehonestatoribus formidandum**

Pragae, 1670

Caput VIII. Declaratur sigillatim sacrilega Impudicorum in Sacris procacia.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54878](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54878)

CAPUT VIII.

Declaratur figillatim sacrilega Impudicorum in Sacris procacia.

Severè & gravissimè pronunciavit Veritas æterna Matth. 5. *Omnis qui viderit mulierem ad concupiscendum eam, jam machatum est eam in corde suo.* Ex quo enormem conjicias malitiam turpium in Ecclesia aspectuum, sacrilegis oculis, & multò magis obscænis verbis, eam temerantium. O Improbissimi & nefandissimi lenones, qui Domum Dei, ab ipso corporaliter præsentè, actu inhabitatam, facitis non jam speluncam latronum, sed verum & actuale lupanar, & turpitudinis intandissimæ prostibulum! tale enim reipsâ per impuros aspectus, & obscæna colloquia nutûsque effici, convincit ipsa Dei incarnata Sapiencia, solo cogitatu fœdo, quantò ergo amplius exteriorè in super aspectu mœchum effici, & malitiam fornicationis admitti contestans. O detestabile facinus! *Aliqui postquam in Dei Templum venerunt, plura peccatorum onera sibi comportantes, mulierum pulchritudines ac formas contemplantur: irrationali suâ cupiditate Dei Ecclesias facientes lupanar!* exclamat S. Anastasius Sinaita orat. de Synaxi. Cùm interim

monet S. Nilus in parænesi: *Ecclesiam non secum ac cælum frequenta, nihilq; in ea seu cogita seu loquere terrenum, quanto minùs spurcum & impudicum! Non ergo plùs in Domo Orationis locus esse debet impuræ animæ, & Deo indigna secum volventi, quàm Sathanæ in Cœlo. Certè Origenes, aut quisquis alius Author est libri de singularitate Cleric. n. 49. Diabolo peiores censet ejusmodi, dum ait: quòd si & illic sit aliquis Diabolo peior, qui seminarum aspectibus feriat, de nullo tamen congregatio vestra culpatur, quæ propter cœlestia, non propter terrena colligitur.*

Quid igitur censeas nunc de illis, qui hæc ipsa de causa, ut formas mulierum contemplantur, turpia serant colloquia, vel certè formam suam venditent, & procos nanciscantur, Ecclesiam frequentant? Quid adhuc de illis, qui ad condicendum meretricia, ad contrahendos impuros amores, quia alibi inobservari non ità possent, Tempia invicem destinant? ut si cauti alicujus Lenonis, aut circumspedioris proci & amasiæ literas familiares hodie deprehendas, non alium firmandis invicem amoribus, fruendis aspectibus, communicandis sermonibus locum condici, & assignari deprehendas, quàm hanc Ecclesiam, illam peregrinationem, istam aut ali-

am processionem. Utinam divinitus Templi duntaxat aditus istiusmodi Veneris mancipiis, & non etiam Cœli introitus præcluderetur, prout factum fuisse Mariæ Ægyptiacæ in actis illius legimus: & de alia muliere Laudunensi narrat scriptor illius sæculi: quæ in celeberrimo Conventu Anno 1131. tentata Templum subire, ter divinitus est repulsa, nec prius ingredi potuit, quàm confessæ de peccatis mutasset mentem. Sed nunc quidem januas Templorum Justitia Dei similibus patentes relinquit, ut tantò damnosius cœlestis domûs aditus æternùm iis intercludat, dicente Apostolo: 1. Cor. 6. *Nolite errare, neq; fornicarij, neq; adulteri, neq; molles, neq; maledici, quantò minùs in ipsa Dei domo spurciloqui? Regnum Dei possidebunt.* Si enim sub interminatione mortis veritus erat in veteri Testamento, etiam ad plures dies, ingressus Templi, omnibus iis, qui immundum aliquid tetigissent, imò qui naturalem duntaxat immunditiam, absque ulla Dei offensa passi essent, ut patet ex toto libro Levitici, quantopere non ulciscetur Deus veras turpitudines, & spurcitas, in ipso sacerrimo Templo patratas? Quanto piaculo se obstringent, cum actuali libidine, animo Veneris pleno Sanctuarium ingredientes? *Filie Ierusalem ambulaverunt excelsa colle*

collo, queritur Isaias c. 3. *Et nubes oculorum
 ibant, Et plaudebant.* In quæ verba S. Basilius:
*An non filia Ecclesie, ait, ob eadem in jus vo-
 cari possunt? pleraq; enim earum in numero-
 sa multitudine diebus festis dum adveniunt
 auditura Verbum Dei, per inscitiam læticia
 spiritualis, se dedunt inhonestis disciplinis, dum
 in obliquum detorquent oculos; hoc argumento
 prodentes malitiosam animi voluntatem. Quæ
 enim in animo constituit captare multos, ac
 venari laqueos sua elegantis formæ, collo incedit
 in sublime porrecto? Et in nubes oculorum
 probatio redditur mulieris fornicaria Et pro-
 cacis, ad opera ipsa anhelantis, fascino ac no-
 xio aspectu. Et quomodo deinde possibile est,
 ut felix aut auspiciatum eis Matrimonium à
 Deo obveniat, quod nefastè, & ut Majestati
 supremæ insultaretur, ab impuris oculorum,
 & nutuum in ejus Templo jactibus, initium
 sumpsit?*

Scitè S. Zeno Veronensis serm. 2. de a-
 varitia, Mulieres, dixit, sub pondere moni-
 lium & metallorum ad ornatum congesto-
 rum gementes, cum Templum sic ornatae
 subeunt, insultare potius quàm rogare, &
 Deum, per quod irascitur deprecari: dumq;
 in loco orationis, ubi Deum capere debe-
 bant, procos & maritos pulchritudinis suæ
 visco venantur, Draconem, & Serpentem in

thalamum inducere. Sanè melius esset cæcos,
 aut aliter egrotos esse, quàm ità turpiter ocu-
 lis abuti! meritò exclamat S. Chrysoft. hom.
 74. in Matth. Nunc enim in Templo mulieres
 quidem meretricum mores sibi assumpserunt,
 Viri autem furorem equorum imitantur. Et
 quid mirum, si ex eo velut è stabulo vel ha-
 ra, immundi exeant & deformes, qui sibi
 non minùs atque Lucifer cælum in cænum
 commutârunt? Tam isti, quàm illæ Angeli-
 cæ in ipso cælo (ità enim passim à Scriptura
 & SS. PP. Templum vocatur) amissâ virtu-
 te, Vidua facta, antequam nupta, ut scitè
 pronunciavit de fornicariis fœminarum ocu-
 lis S. Ambrosius. Nè dicatò vos animos habe-
 re pudicos, reprehendit meritò similes alicu-
 bi S. Bernardus; si habeatis oculos impudicos:
 quia impudicus oculus, impudica cordis est
 nuntius. Et cum se invicem sibi met, etiam ta-
 cente linguâ, conspectu mutua corda nuntiant
 impudica, & secundum concupiscentiam carnis
 alterutro delectantur ardore, etiam intactis ab
 immunda violatione corporibus, fugit castitas
 ipsa de moribus. Quando ergo simul estis in
 Ecclesia ubi fœmina sunt, invicem vestram
 pudicitiam custodite. Et jure quidem id meri-
 tissimos Templum enim Christianorum non est
 lupanar, inquit Basilus Seleucus Orat. 41.
 sed est Ecclesia, quam Sanctam & puram esse
 pro-

procūq; ab hujusmodi profanitate & nequitia
sejungi oportere, nemo non videt. Et tamen non
pauci eo animo veniunt ad Templum, ad
supplicationes, & peregrinationes sacras, ut
oculos plenos adulterii pascant, & saginent
eā illuvie, per occasionem coitionis ad Sacri-
ficium & orationem. Proh mores! Angeli
astant & contremiscunt; vermiculis interim,
ac fungis jocus est dehonestare præsentiam
Regis Regum, & locum Sanctum eā abomi-
nationis desolatione contaminare! Adeo
namq; licenter & liberè tanta Majestas vio-
latur hac in parte, ut vix se deliquisse, sed
ludicrum duntaxat quidpiam admisisse pu-
tent mortalium plerique. At quis non vi-
deat violari Christi Majestatem, eā contami-
natione & profanatione in Ædem & Rem sa-
cram, ipso præsentem, & contuente Rege
Christo? Quomodo cum tantis sordibus ma-
le intus oleat, quærit admirans S. Chrylost.
hom. 74. in Matth. in Ecclesiam & Tempa
Sancta venire audes? nam si quis mortuum in
Regiam intulerit, is ultima supplicia luet. Co-
gita tu, quàm acerbâ penâ vexaberis, qui A-
tria hac adire Sancta, & obscæno factore imple-
re non erubescis.

Sed meritò fortè obstupescas, unde tan-
tus inter Christi fideles irrepsit abusus,
tanta ortum duxerit abominatio? nescio

an non rem acu tetigerit S. Chrysoft. hom. 3. in 2. ad Theſſal. omnem mali iſtius cauſam ad nimium ornatus ſplendorem, veſtium luxum, & inordinatum formæ ſtudium referens, quem dum feſtis diebus exquisitiorem ſectari mulieres cœperunt, paulatim in conſiderationem, & curioſum ſui aſpectum, viro- rum animos pellexerunt. Præfatus enim, quanta ex divitiis oboriantur circa pietatem incommoda, ſubdit: *Vide enim: huc (in Temp- lum) ingreſſus dives, ſeu vir, ſeu mulier, non curat quomodo audiet Dei Eloquia, ſed quomodo ſe oſtentabit, quomodo cum ſultu ſedebit, quomodo cum multa gloria, quomodo ſit alias ſuperaturo veſtium magnificentiâ habituum, ſiſu, inceſſu, quomodo ſe reddet magis orna- tam & venerandam: totaq; ejus cura & ſolli- citudo in hoc verſatur, num hæc aut illa vidit namquid eſt admirata? num rectè ſum orna- ta?* Hinc toti ſemper fuerunt SS. PP. & Viri ze- loſi, in nimio hoc mulierum perſtringendo intrâ Eccleſiam ornatu, quem & ipſe Apo- ſtolus præciſurus, mulieres in Templo vela- tum caput habere juſſit propter Angelos, quanto magis propter homines? Tantum abeſt, ut cincinnos, ſtibium, colli nudita- tem, & meretricium permetteret ornatum. *Vos ipſi, inquit, 1. Corinth. 11. judicate, ſi de- bet mulierem non velatam orare Deum, & 1.*

ad Thimot. 2. Similiter & mulieres Solo ora-
re in habitu ornato, cum Verecundia & sobrie-
tate ornantes se, non intortis crinibus, aut
auro, aut margaritis, aut veste preciosâ. Cui
mandato obsequens S. Elisabeth Regina
Hungariæ, omnia monilia & ornameta Rega-
lia in Templo deponebat, ut narratur in ejus
vita. Nimirum, qui vult in oratione audiri,
monet Hilarius Diaconus in allata Apostoli
verba, inclinare se debet, amotâ à se pompâ,
ut misericordiam Dei provocet. Quis enim
prudantium jactanter ornata mulierem non
horreat? quanto magis Author Deus. Qua
autem in Domo Dei cum pompa se ma-
gistris vult videri, non utiq; propter Deum, sed propter ho-
mines, consequitur quod vult, ut gloriosa vi-
deatur, nihil consecutura à Deo, nisi maculam.
Quanto enim hominibus splendida videtur,
tanto magis despicitur à Deo. Itaque à Domo
Domini, quam omnimoda decet sanctitudo,
omnem talem ruinæ, ac excidii spiritualis
occasionem submoveri, consultissimum esse
veteres judicârunt, nè pro grato precum, ac
piorum actuum suffitu, teter odor exambu-
stis profano concupiscentiæ igne corporibus,
& animis, Dei naribus inhalaretur, foretque
in Ecclesia pro suavi odore fœtor. Quem
qui in Templo excitare, & Domino præsentem
ingerere non exhorruerit, vae illi, quia per-

30 *Cap. VIII. Impudici in Templis*
abit anima ejus de populo suo. Si enim tam se-
verè in Legge Mosis, sub interminatione mor-
tis temporaneæ & æternæ, vetitum erat, in
Templo incendi & adoleri suffitum, non
dico jam graveolentem, & foetidum, sed
communem duntaxat, & eundem qui in do-
mesticis usibus, & privatis domibus adhiberi
solet, quid de pudendis istis & quovis ca-
davere olidioribus Cælo foetoribus censere
par erit? Adolebit, inquit Dominus ad Moy-
sen Exod. 30. Incensum super Altari Aaton
sua & fragrans. Non offeretis super eo thymia-
na compositionis alterius, nec talem compositi-
onem facietis in usus vestros. Homo quicumque
fecerit simile, ut odore illius perfruat, peribit
de populo suo. Quàm igitur terribile feret
istiusmodi judicium, qui pro odore suavita-
tis, turpissimum, & communem prostibulis
foetorem, Deo inhalat? & in ipso Sacrificij
loco, in quo filius Dei, cujus odor agri pleni
cui benedixit Dominus Gen. 27. immolatur, &
offeretur nomini Divino oblatio munda Malach.
10. ex qua odoratur Dominum odorem suavi-
tatis Gen. 8. sacrificare audet placentas Re-
gina Cæli, id est Veneri, & libare ei libamina,
ut Deum ad iracundiam provocet? Jerem. 7. &
44. Vis scire, quàm in placabiliter veneris
his studiis offendatur Dominus? Ascendit su-
per cor Dei res hæc, loquitur Jerem. cap. 44.
ad

ad Judæos Veneris cultus studiosos, & non
poserat Deus ultra portare, propter malitiam
studiorum vestrorum, & propter abominatio-
nes quas fecistis. Et nunc quia fecistis omnia
opera hac, dicit Dominus Jerem. 7. projiciam
vos à facie mea. Tu ergo noli orare pro populo
hoc, nec assumes pro eis laudem & oratio-
nem, & non obsistas mihi, quia non exaudi-
am te.

Et quid mirum est, tam horribili zelo ad-
versus impios ejusmodi lenones Deum com-
moveri? Minusne zelabit pro munditia Ani-
mæ Templum subeuntis, quam zelaverit pro
decore vilissimorum in ministeria Templi u-
tensilium? Sanè non Propitiatorium dun-
taxat, Cherubinos, Phyalas, Thuribula,
Candelabrum, jussit fieri ex auro purissimo,
sed etiam ad emungenda luminarium excre-
menta, & lichnuchos destinata emunctoria.
Emunctoria quoque, ait Exod. 25. & ubi quæ
emuncta sunt extinguuntur, fiant ex auro pu-
rissimo. Et non longè magis corda vestra
ex auro purissimo charitatis constare volet?
Imò tantopere sollicitus est, nè ulla cuivis
fœditati, sive ex auditu, sive ex indecenti a-
spectu præbeatur, ut per miracula etiam &
prodigia eorū objecta, & invitamenta quan-
doque amoliatur. Sic in vita S. Raynaldi
legitur, cum in itinere ad Sacram Adem ve-

stem suam, in defectu alterius elemosynæ, pauperi donavisset, & vetustam aliam debitò curtiorē repentē allatam, interim induisset, ita ut brachia nuda apparerent, Angeli repentē subsidio affuerunt, & nē illā nuditate oculi adstantium offenderentur, mundissimā quādam syndone visi sunt illa, dum pro more SS. Hostiam & Calicem in Missa elevaret, contegere.

Cavete igitur prævaticatores, & cessate Deum ad iracundiam provocare, nē repentē vos disperdat, & à facie sua æternūm projiciat. Mementote in nullos Templi profanatores acrius exarsisse Salvatorem nostrum, tunc quando *Zelus Domūs Dei comedit illum*, Matth. 21. quā in *Venditores columbarum* volucres Veneri sacras. *Cū enim introisset in Templum, vendentes & ementes simpliciter cæpit eijcere, at verò cathedras vendentium columbas intuper evertit.* Et licet similiter Ioan. 2. *Numulariorum as effuderit, & mensas subverterit*, solis tamen his, qui columbas vendebant dixit, *suferte ista hinc*, ut vel ex hoc discamus, nullum impietatis genus magis Deo in loco sacro exosum, minusque accidere tolerabile, quā Venerem redolens. Unde neque pro Christianis habendos tales pronuntiavit S. Tiburtius Martyr, ita Judicem de Apostata Torquato alloquens

oculi, sunt in Deum Sacrilegi. 49
quens. *Credisne Vir illustrissime, hunc esse
Christianum, qui scapulis molliter gestit, qui
fluxum gressum improbo nixu distendit? qui
feminas curiosius intuetur? Numquid ta-
les pestes dignatus est Christus habere seruos
suos?*

CAPUT IX.

*Garrulorum in Templo, & colloquenti-
um, Lingua impia.*

Domus mea, domus Orationis Vocabitur
cunctis populis, ait Dominus Deus Esa.
56. Indè nihil ita cognatum & affine, quàm
Templum & Adoratio: sic, ut sinè hoc, Tem-
plum, esse Templum desinat, & de Domo
Dei fiat ædes profana & communis. Templi
limina subiturum te dicis? Ergo Deum ado-
raturum esse, quisque audiens, infert & in-
telligit. Ut idcirco vix unquam Templum,
aut Domum Dei Psalmista nominaverit, quin
adorationem illi comitem semper conjun-
xerit. *Introibo, ait, Ps. 5, in Domum tuam,
ergo adorabo ad Templum Sanctum tuum. In-
troite in atria ejus Ps 95. ergo adorete Domi-
num in atrio Sancto ejus. Introibimus in Ta-
bernaculum ejus. Ps 131. ergo adorabimus
in loco, ubi steterunt pedes ejus. Ut adeò in
hunc unicè finem, quo tum per Sacrificia,*
cum